

betyde endnu mere, naar de svenske Kvinder engang faar Valgret.

Hvad A. W. har været og endnu er for den svenske Valgretsbevægelse fremgaar bedst af en Artikkel af Signe Bergmann i »Dagny« i Aaret 1909 i Anledning af, at A. W. dengang afgik som Formand i Landsföreningen för Kvinnans Politiska Rösträtt.

Af denne Artikkel gengiver vi følgende:

»Hvor nær A. W.'s Navn har været knyttet til alt det, som vedrører Stemmeretsarbejdet ved bedst de, som selv har deltaget i Arbejdet. Det var hende, som skrev det første Opraab til Sverigs Kvinder om at samle sig om Valgretskravet, hvilket Opraab optoges i Pressen. Det var hende som forfattede Lovene for saavel Stockholmsforeningen som Landsforeningen og de fleste Lokalforeninger.

Næsten alle officielle Skrivelser til Regering og Rigsdag, som i disse Aar har set Lyset stammer fra A. W. Da en stor mandlig politisk Forening — Frisinnade landsföreningen — for første Gang indbød et Medlem af Kvindernes Organisation til at tale ved et offentligt Møde, var det Anna Whitlock, som besteg Talerstolen.

Men det har ikke blot været i Arbejdet udadtil, at hun har været virksom.

Det største og meste Arbejde har hun udført i det stille, det vil sige indenfor selve Foreningen. Blandt det, som hun har udrettet, maa først og fremmest det social politiske Oplysningsarbejde nævnes, — dette kan siges helt at være Anna Whitlock's Værk«.

Hendes politiske Interesse viser sig allerede i Ungdomsaarene, da hun fra Paris skriver politiske Artikler til det svenske »Aftonbladet«.

Disse Artikler vakte stor Opmærksomhed. Efter Hjemkomsten til Stockholm arbejdede hun ved »Nordisk Familjeboks

Redaktion« og gjorde sig ligeledes bemærket som Foredragsholder ved »Arbetarinstitutet«. Denne Virksomhed beskæftiger hende i et Tidsrum af 17 Aar. At hendes politiske Interesse altid var levende, derom vidner Artikler i et norsk samtidigt Blad.

Paa den Tid var det ogsaa at hun sammen med sin Ungdomsven, Ellen Key, grundede den lille Læsekreds for Børn, som senere blev den whitlockske Pigeskole og endelig den whitlockske Fælleskole, som altid har været banebrydende, naar det gjaldt pædagogiske Reformers .

Og ikke blot paa det pædagogiske, men ogsaa paa det sociale Omraade har hun været langt forud for sin Tid. Allerede i 18-Aars-Alderen brød hun Vej for det første Folkebibliothek i Finland. I flere Aar var det hende, som iværksatte de sociale Undervisningskursus for Ungdom, — disse Kursus turde være enestaaende, og deres Betydning er langt større end deres Rygte rækker.

At der blandt de 200 Lykønskningstelegrammer fandtes Hilsener fra mange af den svenske Regerings Medlemmer, fra politiske Organisationer i Skandinaviens 4 Lande, fra mange fremstaaende Mænd og Kvinder ikke at forglemme, er saaledes en ganske naturlig Sag.

At Anna Whitlock et et Menneske med Udsyn og et varmt Hjertelag ved hendes Venner og de, som staar hende nær, — at hun tillige er en stor Personlighed med en mægtig Livsgerning bag sig faar den et stærkt Indtryk af, som dog kun nogle faa Gange har truffet hende.

Det er med største Beundring og Glæde, at Redaktionen af »Kvinden og Samf.« hermed har forestillet denne betydelige Foregangskvinde for vore Læsere.

Vi ønsker hende al Lykke ogsaa i Fremtidens Arbejde.